

skal ernære sig selv og sine Børn, skal kunne komme ud af det med en Ugeløn af 9 Kr. 10 Øre, tror jeg, han vil komme til at indrømme mig, at det bliver Sulteløn. Naar hun for det første af disse 9 Kr. 10 Øre skal udrede 3 eller 4 Kr. ugentlig til Husleje, hvad bliver der saa til Rest for hende og Børnene at leve af? Det bliver ikke andet end meget tarvelig Føde, vi kunne godt kalde det Sulteføde. Saa siger det ærede Medlem for Viborg: Her er jo Tilbud nok. Ja, paa den Maade hører man stadig Kapitalisterne tale: Blot Folk slaas om Arbejdet, er der ingen Grund til at sætte Lønnen op. Men paa den Maade synes jeg ikke, at Staten har Rét til at optræde som Arbejdsgiver. Den bør ikke se paa, om Tilbudet er stort eller lille, men bør give en Løn, som er rimelig og svarer til det Arbejde, som udføres. Saa siger det ærede Medlem for Viborg, at disse Kvinder faa Kost. Det tvivler jeg om. I hvert Tilfælde er det meddelt mig, at de ikke faa andet end en Kop Kaffe og en Kryddertvebak. Det kan man ikke kalde Kost, det er en Forfriskning, som de faa under deres Arbejde. Vi maa endvidere huske paa, at det er ikke alene Tjeneste som Vaagekone og Sygepasser, de maa gøre; naar de ere færdige med deres Tjeneste som Sygepassere og som Vaagekoner, skulle de udføre 2 à 2½ Times streng Morgentjeneste, saa skulle de tage fat med Rengøring paa Hospitalet, og derved bliver deres samlede Arbejdstid 12 à 12½ Time i Døgnet.

Det ærede Medlem for Viborg siger, at disse Folk have jo en Ferie. Jeg vil sige, at denne Ferie er dyrekøbt, naar det viser sig, at de ikke have en eneste Nat fri hele Aaret. Andre, som have en Uges Arbejde mod Ugeløn, pleje jo at have et Fridøgn i Ugens Løb, men disse Kvinder maa stille Nat efter Nat uden nogen Sinde at have Frihed. Jeg skal tillade mig at læse et Par Linier op af det Andragende, som de have sendt til Finansudvalget. Jeg kan endda gøre opmærksom paa, at de have sat Stempel til 65 Ø. paa, som de have skænket Staten, de Penge kunde de nemlig have sparet sig. De sige: „Vi kunne ikke udholde Aar igennem at vaage hver Nat, og vi maa derfor en Gang imellem, omtrent hver 14de Nat, tage fri for at komme til at sove om Natten og miste selvfølgelig da Betalingen for en saadan Nat“. De 3 Uger Ferie om Sommeren og mere end det gaar altsaa med til at leje andre Kvinder til at vaage.

Det er blevet henstillet af det ærede

Medlem for Viborg, og den Henstilling er bleven tiltraadt af det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), at vi skulde tage vort Ændringsforslag tilbage vedrørende Vaagekonerne. Da jeg hørte denne Henstilling, var jeg tilbøjelig til at imødekomme den, fordi ingen hellere end jeg ønsker, at der kunde komme noget reelt ud af denne Sag. Jeg bryder mig ikke om i denne Sag at faa et Agitationsstof, vi have rigeligt nok af det i Forvejen. (Afbrudelse af *Martin Madsen*). Hvis vi ville øve Agitation mod det ærede Medlem for Odense (*Martin Madsen*) og hans Partifæller, have vi saa rigeligt, at vi have svært ved at træffe et Valg mellem alt det, vi have, og det samme have vi ogsaa over for Regeringen. Jeg ønskede, som sagt, at faa noget reelt ud af denne Sag, som kunde komme disse Vaagekoner til gode, men efter at jeg nu har hørt den ærede Ordfører saa bestemt udtale paa egne Vegne, at han ikke vil forandre sit Syn paa denne Sag til 3die Behandling — og jeg er sikker paa efter det Kendskab, han har til sine Partifæller i Finansudvalget, at han ikke staar alene her, men sikkert taler ogsaa paa Partifællernes Vegne —, vilde det ikke være andet end Tidsspilde at tage Ændringsforslaget tilbage. At søge det fornyet til 3die Behandling, vil ikke føre til noget. Alligevel er jeg villig til at tage Ændringsforslaget tilbage, hvis den højtærede Minister vil give os Tilsagn om, at han efter fornyet Undersøgelse vil yde denne Sag sin Støtte. Jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, om han er villig til i Forbindelse med Finansudvalget at tage denne Sag op til ny Forhandling til Finanslovens 3die Behandling.

Rørdam: Jeg skal udtale min Tilfredshed med, at der dog er Mulighed for, at den højtærede Kultusminister vil fremsætte et Lovforslag i Aar angaaende Tandlægeskolens Ordning.

Jeg skal dernæst sige til den ærede Ordfører, at han synes at have taget mig meget ilde op, at jeg sagde til ham, at efter hans Udtalelser maatte man tro, han enten ikke havde læst eller ikke forstaaet den Kommissionsbetænkning, der er afgiven i denne Sag. Det var en ret spagfærdig Udtalelse fra min Side, særlig i Forhold til de Udtryk, han har brugt. Kommissionen, der har arbejdet vederlagsfrit, har været sammensat af meget sagkyndige Folk og har arbejdet overmaade grundigt. Naar man saa hører, at det,